

<http://aficccat.org/spip.php?article10709>

Comunicat de CGT a totes les empleades i empleats públics

- Actualitat - Comunicats -

Date de mise en ligne : divendres 14 de novembre de 2014

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Una reflexió crítica i autocrítica sobre la nostra contribució a la transformació social

No serem nosaltres els que defensem, des de la nostra posició llibertària i anarcosindicalista, la necessitat de mantenir una estructura d'Estat, però sí l'obligatorietat de dotar a la societat lliure, formada per homes i dones lliures, d'una forma d'administrar els bens i serveis que són de propietat (tots haurien de ser-lo) col·lectiva o comunitària*. A aquesta forma l'anomenem "Administració Pública" i les persones que, malgrat tot, aconseguim que funcioni, "treballadors i treballadores públics".

Doncs bé, aquest col·lectiu de treballadores i treballadors, que considerem una sort tenir l'ocupació de contribuir a la felicitat dels nostres conciutadans, patim una severa desgràcia: estar a les ordres d'una colla de corruptes i gangsters que atresoren les seves infames fortunes negociant amb els béns comuns, amb el capital col·lectiu del poble, amb la venda d'unes propietats que són d'ús comú i amb la cessió a empreses particulars de la gestió d'organismes públics, empreses de les quals també s'emporten el seu bon pessic.

Amb quin dret aquests lladres s'apropien d'uns béns que pertanyen a tots, i amb quin dret negocien amb ells aquests xarlatans encorbatats i sempre somrients? Almenys, ja sabem de què s'estaven rient aquests fills de puta de l'última redada, en la qual han caigut més de cinquanta -i són només la punta de l'iceberg- ho corrobora: de nosaltres, de tots nosaltres.

Tindrem la culpa d'alguna cosa? Que no ens càpiga el menor dubte. Tenim la culpa d'haver-los deixat arribar fins a aquí, d'haver-los votat i de tractar-los com si fossin grans senyors; tenim la culpa d'haver delegat en aquests lladres el nostre poder, de desentendre'ns del nostre futur. I així ens va. "El preu de desentendre'ns de la política és ser governat pels pitjors homes" (Plató)

Però ja tenim suficients proves que ens demostren el tipus de gentusa a la qual hem estat servint. I, reconeguem-lo, no ha estat al poble que ens paga, ha estat a ells, als mateixos que ens han robat drets laborals i el 28% del nostre poder adquisitiu més pagues extres.

Sí, fa temps que venim unint-nos a les reivindicacions ciutadanes (Salut, Educació i Cultura, Justícia, Habitatge, etc) però és hora, també, de convertir-se en poble, de deixar de veure com un privilegi treballar per a l'Administració Pública i veure'l com un servei a la Comunitat, a aquest poble que ha començat a rebel·lar-se contra aquests corruptes que, a més, són tan ignorants que no coneixen idees que ja es donaven en el Renaixement. "Un príncep mai podrà dominar a un poble quan el tingui per enemic" (Maquiavel) i que maduren amb els ideòlegs de la Revolució Francesa abans que s'aburgesés: "Quan el govern viola els drets del poble, la insurrecció és per al poble el més sagrat i indispensable dels deures" (Robespierre)

Però la revolució es va aburgesar i, amb ella, els cridats a defensar i administrar la propietat comuna. "Avui, el Poder Públic ve a ser pura i simplement, el Consell d'Administració de la classe burgesa" (K. Marx).

I aquest Poder Públic tenia els seus empleats públics, aquestes persones que estaven en contacte directe amb els ciutadans i atorgaven o denegaven, en funció de preferències, amistats, relacions familiars i, fins i tot suborns, determinades prebendes. Aquests empleats públics, a més, estaven juramentats amb les diverses opcions polítiques del moment amb la finalitat d'assegurar-se el lloc quan el seu partit arribés a el poder. Va costar molt que aquest mètode de selecció de personal se substituís pel de publicitat, mèrit i capacitat, tant que, encara avui, la designació a dit i els acomiadaments i cessaments arbitraris se segueixen comptant per centenars i fins a per milers.

Comunicat de CGT a totes les empleades i empleats públics

Va costar molt i segueix costant que un empleat públic no consideri el seu treball com part de la seva propietat privada. Com qualsevol altre treballador ha de considerar l'acompliment de la seva funció com propi, però no el treball en si, perquè "La propietat és un robatori" (Proudhon) i sempre surt de la despulla dels altres. Una vegada dit això i assumit el seu significat, hem de comprendre que el nostre lloc, la nostra lluita, està en el mateix costat que ho té tota l'altra classe obrera, perquè d'ella som i a ella ens devem. "El Vell Món està en procés de dissolució. Un només pot canviar-lo a través d'una revolució integral de les idees i els cors" (Proudhon)

És per això que, igual que en la resta de produccions (industrial, agrícola, de serveis) tota la nostra producció és un contrasentit. "Al negoci no li interessin les necessitats socials, només tracta d'augmentar els guanys del negociant. Per això la indústria fluctua constantment i està en una crisi crònica" (Kropotkin)

Sí, aquí és on hem anat a parar, a que l'Administració *Pública sigui considerada com un negoci per polítics corruptes, alts executius, càrrecs nomenats a dit i altres lladres que, sota l'empara d'un sistema "democràtic-burgès" i, per tant, nascut del robatori propi de la seva classe -que es nodreix de l'esforç dels assalariats- s'han apropiat dels béns comuns per a treure d'ells beneficis econòmics il·legítims. És a dir, l'autèntic sentit solidari de la propietat pública ha estat anul·lat per a enriquir a uns pocs. "La llibertat no pot ser realitzada més que en societat, i només en la més estreta igualtat i solidaritat de cadascun amb tots" (Bakunin)

Aquesta llei solidària de cooperació (molt superior a la de la competència) ens l'ensenya ja la Mare Naturalesa, a la qual no li fan falta complexos Estats jeràrquics per a aconseguir les seves finalitats. "La gran desgràcia és que una gran part de lleis naturals, ja constatades per la ciència, romanen desconegudes per les masses populars gràcies a la cura dels governs i l'església?" (Bakunin).

Insistim que des d'aquest sindicat anarcosindicalista no volem, de cap manera, defensar l'existència de l'Estat, el nostre gran enemic al costat del Capital. Ja ho deia el pare de l'anarcosindicalisme espanyol, Anselmo Lorenzo: "Justificar l'Estat és tasca ingrata, impossible, tant valdria obstinar-se a fer higiènica i habitable una fastigosa claveguera tenint lliure accés al bosc, als prats, a la vall, a la muntanya, al riu, al mar".

Federació de Treballadors i Treballadores de l'Administració Pública de la CGT (FETAP-CGT)

<http://fetap.cgt.es/comunicado-de-cgt-a-todas-las>